

Det er (endnu) et symptom på, at vores apoteksvæsens monopolvirksomhed ikke er til gavn, hverken for samfundet eller for patienterne. Løsningen må nemlig være at få billigere medicin på apotekerne og ikke at forære medicin væk fra sygehusene.

Svar (4/6 97)

Sundhedsministeren (Birte Weiss):

Den sammenligning af virksomheden på apotekerne og sygehusenes muligheder for indkøb og udlevering af medicin, som er nævnt i begrundelsen for spørgsmålet, er efter min opfattelse ikke rimelig.

Et af formålene med det nuværende apotekssystem er at sikre, at befolkningen har let adgang til at købe medicin på et apotek. Det kræver en decentral struktur, som indebærer nogle omkostninger, som ikke på samme måde belaster sygehusene.

Jeg vil i øvrigt understrege, at det er regeringens målsætning, at apotekerne skal drives så effektivt som muligt. Dette hensyn søger regeringen tilgodeset i forbindelse med forhandlingerne om apotekernes bruttoavance.

Jeg vil i øvrigt oplyse, at det følger af sygehuslovens § 5, at sygehusvæsenet er forpligtet til at afholde udgiften til medicin til patienter, der er indlagt på sygehus. Det følger endvidere af bemærkningerne til lov om apoteksvirksomhed, at udlevering af medicin fra sygehus til ikke-indlagte patienter kun bør ske, hvor det er begrundet i særlige behandlingsmæssige hensyn.

Heraf følger, at medicin, som patienten behandles med inden eller efter en sygehusindlæggelse, som hovedregel skal købes af patienten selv på apotek.

Undtaget herfra er bl.a. ordineret medicin, der ifølge produktgodkendelsen kun må udleveres på sygehus (begrænset udlevering), idet patienterne ikke kan få udleveret denne medicin fra eget apotek. Ligeledes kan der være enkelte undtagelser for lægemidler, som afdelingerne selv delvist fremstiller i opløsninger, kapsler m.v.

Sundhedsministeriet har herudover efter aftale med Amtsrådsforeningen etableret en særordning om gratis udlevering af Zofran til ikke-indlagte cancerpatienter i kemoterapi/strålebehandling.

Der er imidlertid også etableret en praksis på især specialafdelinger for i begrænset omfang at udlevere receptmedicin til patienterne i tilfælde, hvor behandlingen, herunder præparatet fortsat styres af den pågældende afdeling. Det gælder især medicin, som er afgørende for behandlingen af en alvorlig sygdom, som patienten er blevet behandlet for på sygehuset, og hvor vedkommende fortsat er undergivet kontrol fra sygehuset. Praksis er ikke nødvendigvis ens på landets sygehuse.

Kommunernes Landsforening og Amtsrådsforeningen er i øjeblikket i gang med at fastlægge en ensartet udleveringspraksis for de nævnte særlige sygdomsgrupper. Dette arbejde forventes færdigt i nær fremtid.

Jeg finder på denne baggrund ikke anledning til at foretage mig videre.

Spm. nr. S 2369

Til finansministeren (26/5 97) af:

Kim Behnke (FP):

»Vil ministeren oplyse, hvorledes det er i overensstemmelse med § 2 i lov om DSB Rederi A/S, at Hypotekbanken har ydet rederiet lån såvel som en løbende kredit?«

Begrundelse

Det er blevet oplyst, at DSB Rederi A/S har fået bevilget såvel lån som en revolverende kredit i Hypotekbanken. Hypotekbanken er rent faktisk en del af Finansministeriet, og staten hæfter for alle Hypotekbankens dispositioner. I lov om DSB Rederi A/S fremgår følgende af bemærkningerne til § 2: »... og der vil derfor ikke blive stillet statsgaranti for de lån og andre forpligtelser, selskabet optager og påtager sig efter stiftelsen«.

Det forekommer, at lov om DSB Rederi A/S allerede er overtrådt, når rederiet har valgt at have en statsbank som sin bankforbindelse. Det forekommer endnu mere indlysende, at en revolverende kredit (kassekredit) for rederiet i Hypotekbanken vil være lovstridig.